

Juledag 2. række

Joh. 1,1-14

Dagens evangelium, Indledningen til Johannes evangeliet, den såkaldte Johannes-prolog, er et af de steder i biblen jeg holder allermest af, men også en af de tekster jeg har det allersværest med at skulle prædike over. Johannes tekst er så ophøjet og poetisk, så fuldendt

i sig selv, at det nærmest føles som blasfemi at lægge noget til.

Det er Johannes' juleevangelium, så helt anderledes end det vi hørte i går. Her er hverken stald eller krybbe, hyrder eller englekor. Johannes interesserer sig ikke for omstændighederne omkring Jesu fødsel, da ordet blev kød. Her er ikke et ord om Maria og Josef, ej heller om kejser Augustus eller statholderen i Syrien.

I stedet tager Johannes os med helt tilbage til begyndelsen, ja han tager os med tilbage til *før* begyndelsen. Til et sted som intet menneske har været før og heller aldrig kommer. Forskere har teorier om og kan vist nok regne sig tilbage til et punkt de kalder big bang, altings begyndelse, tidens begyndelse, men bag om dette punkt, bag om tiden kommer de aldrig til at skue, i hvert fald ikke i deres egenskab af videnskabsmænd.

Men det er netop hvad Johannes gør når han siger: I begyndelsen *var* ordet. Ikke er ordet eller blev ordet, men I begyndelsen *var* ordet. En svimlende indsigt, som unddrager sig enhver form for videnskabelig udforskning. I begyndelsen var ordet og ordet var Gud.

Ordet, Guds vældige skaberord ved hvilket alt blev til, var det der var *før* begyndelsen.

Det græske ord, for ordet ord, har flere betydninger. Og de klinger alle med i det Johannes skriver til os. På den måde er det danske sprog lidt fattigt. For os er et ord et ord, men for Johannes betyder det samtidig fornuft, altså ikke som i snusfornuft, men som den ordnende fornuft eller intelligens i universet, verdensånden som nogle filosoffer har kaldt den. Ordet Johannes bruger er Logos, og vi kender det egentligt godt for

det er det samme ord som går igen i vores danske ord logik.

Men den tredje betydning af Logos er den vigtigste, for ordet logos betyder også mening.

I begyndelsen var altså mening, og meningen var hos Gud og meningen var Gud.

En alvorlig bredside mod alverdens hængehoder og sortseere, mod kyniske

forkyndere af tilværelsens ulidelige lethed
og livets uendelige meningsløshed, må
man nok have lov at sige.

Allerede i begyndelsen, ja før begyndelsen
var der nemlig mening, og den mening var
det, som satte alting i eksistens.

Og efter denne vidunderlige ouverture
kommer så det der er Johannes egentlige
budskab og juleevangelium:

*Og ordet blev kød og tog bolig i blandt os,
og vi så Hans herlighed, en herlighed, som
den enbårne har den fra Faderen, fuld af
nåde og sandhed.*

Med Jesu fødsel julenat begyndte Gud sin
åbenbaring af hvad *meningen* er og hvad
meningen altid har været, helt fra
begyndelsen af. Og nu kan Johannes vidne
om den, for meningen var blevet kød og
blod iblandt dem og de så Hans herlighed,
fuld af nåde og sandhed. - De så at Gud er

kærlighed og uden den kærlighed blev

intet til af det som er.

**Og her sidder vi så på denne juledag et
par tusind år efter sandhedens time, nogle
milliarder år efter begyndelsen. Og nogle
af os er glade og veloplagte efter en dejlig
juleaften i familie og venners skød og
andre af os er måske mere triste og
trænger til trøst fordi vi i år har måttet
savne nogle af dem vi plejede at holde jul**

med eller i det hele taget bare savner

nogen at elske og at blive elsket af.

**Men uanset hvor mørkt og tomt og
meningsløst vi indimellem kan synes det
bliver omkring os så lyder julebudskabet
op igennem århundreder af år og slægter
til os så lysende og klart som altid: Lyset,
det sande lys, som oplyser ethvert
menneske er kommet til verden. Og lyset
skinner i mørket og mørket greb det ikke.**

**Nej mørket greb det ikke og mørket skal
aldrig gribe det, aldrig få bugt med det.
Julenat blev Han født, Han som gav os ret
til at kalde os Guds elskede børn.
Det betyder der er en mening med vores
liv, med ethvert menneskes liv, uanset
hvordan vi selv ser på det. Dit livs mening
er kærlighed, det største af alt. Og det kan
ingen livsomstændigheder fratage dig og
den står for Jesu skyld aldrig til at ændre.**

**Og synes du alligevel du i dit liv kommer
til kort overfor Johannes store ord om
kærlighed, og hvem gør egentlig ikke det,
så lyder trøsten og julens glade budskab
alligevel om kærlighed: for den består
ikke i at vi har elsket Gud, men i at Han
har elsket os og sendt os sin søn som et
sonoffer for vore synder, for al vor
manglende kærlighed. Mine kære, når
Gud har elsket os således, så skylder vi
også at elske hinanden. Glædelig jul.**

